

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/168/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714011499
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714011499.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 21.8.2015 v trestnej veci proti obž. U. V., pre prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaný U. V.T., O.. X.X.XXXX X. U., Z. V. X., H.. M. Č.. XXXX/X,

uznáva sa za vinného, že

1/

dňa 22. 07. 2014 v čase okolo 18.00 hod. vo Vrútkach, okres Martin v parku na Ul. Železničná pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcej hádke chytil svoju priateľku R. I., O.. XX.XX.XXXX, ktorá chcela ísť domov a vyhrážal sa jej, že keď chce ísť domov tak pôjde, ale celá dobitá a že ju zabije a odsedí si ju, keď začala poškodená R. I. kričať, obžalovaný ju fyzicky napadol a to tak, že ju viackrát udrel päsťou do oblasti tváre, následne ju začal ťahať za vlasy, dôsledku čoho poškodená spadla na zem, po čom ju viackrát kopol do oblasti hrudníka a keď sa poškodenej podarilo zo zeme vstať, v obave o svoj život a zdravie z miesta ušla, čím poškodenej R. I. spôsobil otras mozgu ľahkého stupňa a podkožné krvné podliatiny s opuchom na tvári, čele a oblasti záhlavia s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti do 7 dní,

2/

dňa 28. 07. 2014 v ranných hodinách vo Vrútkach, okres Martin, na Ul. M. Č.. X, povedal svojej priateľke R. I., O.. XX.XX.XXXX, že oznámenie, ktoré na neho podala na polícii pôjdu stiahnuť, na čo mu ona uviedla, že to stiahnuť nevie, obžalovaný jej na to povedal, že on to už doplní, že má povedať, že nechce aby išiel do basy, a tiež má povedať, že je s ním tehotná a následne sa jej začal vyhrážať so slovami; že ak to polícia nebude vedieť stiahnuť, tak ju zabije a že si ju pôjde odsedieť, po tomto išli spoločne na OO PZ Vrútky, kde poškodená R. I. chcela stiahnuť svoje trestné oznámenie, čím u poškodenej R. I. vzbudil obavu o jej život a zdravie,

3/

dňa 30. 07. 2014 v čase okolo 16.30 hod. prišiel v spoločnosti svojej priateľky R. I. na OO PZ Vrútky, kde poškodená predložila službukonajúcej policajтке prepúšťaciu správu, a bola opätovne poučená, že trestné oznámenie nie je možné zo zákona stiahnuť, obžalovaný začal vykrikovať, že on to neurobil, že jej dal iba dve facky, že on nevie, kto ju potom dobil, z budovy polície po tomto spoločne odišli a pred budovou OO PZ Vrútky poškodenej povedal, že má odísť, kým nie je nervózny, že skončí zle, v dôsledku čoho poškodená R. I. v obave o svoj život a zdravie obžalovaného poslúchla a odišla do Martina, miestnej časti Bambusky, kde zostala a s obžalovaným sa viac nestretla,

t e d a

v bode 1/

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne ublížiť na zdraví, a k dokonaniu trestného činu nedošlo,
v bode 1/, 2/ a 3/
- pokračovacím konaním sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.,

v bode 1/, 2/, 3/

- pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 13.10.2014 na tunajšom súde obžalobu na obv. U. V., pod sp. zn. 2 Pv 383/14 zo dňa 10.10.2014, pre skutky právne kvalifikované v bode 1/ ako prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 156 ods. 1 Tr. zák. a v bodoch 1/ až 3/ ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený v bodoch 1/ až 3/ výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Martin vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného U.O. V.; výsluchom svedkyne poškodenej R.O. I. a svedkov U. X., V.. R. B.; prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov z prípravného konania - V. B. R. U.. M. X., podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; prečítaním odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva doc. MUDr. Ľubomíra Straku, PhD. pod č. 85/2014, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; oboznámením fotografií podľa § 270 Tr. por. a prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaný U. V. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutkov podľa obžaloby. Ku skutku v bode 1/ vypovedal, že poškodená na neho žiarlila, lebo sa s jednou vyspal. Vytočila ho, tak jej dal jednu facku. Následne jej dal ďalšiu facku. Ona mu skočila po prvej facke do tváre, poškrabala ho, tak jej dal ešte jednu. Kričala, že chcela, aby ju zbil, že ho dá do basy. Vykrikovala, keď nebude s ňou, tak nebude s nikým. Na to odišiel. Potom po pol hodine poškodenú našiel v parku. Poškodená bola na zemi, mala na čele modrinu. Išiel za ňou, bola pod vplyvom alkoholu. Báľ sa, že si ide niečo spraviť. Potom začala kričať, keď ju dvíhal zo zeme. Kričala o pomoc. Kričala, že ju chce zabiť. Keby ju dobil tak, ako to ona uviedla, tak by potom neprišla za ním. Vymyslela si na neho, že sa jej vyhrážal. Poškodená bola 3 dni v nemocnici a po nejakých piatich dňoch prišla za ním. On jej len povedal, nech mu dá pokoj. Ku skutkom v bode 2/ a 3/ sa taktiež nepriznáva, nevyhrážal sa jej žiadnym spôsobom. Čo sa týka tých dvoch faciek, nevie či po týchto poškodená mala zranenie, možno na tvári nejaký opuch. Vtedy keď ju našiel v parku mala už na čele hrču. Bola na zemi a on sa ju snažil zdvihnúť. Začala vrieskať, že ju chce zabiť. Nevie prečo kričala, že ju chce zabiť, prečo utekala. Na políciu s ňou išiel z toho dôvodu, keď bolo na neho podané trestné oznámenie. Chcel vedieť čo povedala, o čo išlo. V minulosti nejaké obdobné konflikty s poškodenou nemal, bola len nejaká hádka. Pokiaľ bola vtedy poškodená v nemocnici, mohlo sa jednať o to čo uviedol, že keď ju našiel v parku, mala na čele hrču. Tak ako on, aj ona bola pod

vplyvom alkoholu, možno spadla, chcela ho dostať do basy. Poškodená prišla za ním sama a povedala, že podala trestné oznámenie. On na to reagoval tak, že ideme k tým policajtom, že čo tam povedala. Policajtká im povedala, že sa to nedá stiahnuť, že potom, čo dostane z nemocnice regres podľa toho sa uvidí. Po prečítaní výpovede z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por. za účelom odstránenia rozporov (zápisnica o vylúčení obvineného zo dňa 31.7.2014 nachádzajúca sa na č.l. 24 -26 spisu) sa obžalovaný vyjadril, že poškodená mu vtedy hovorila, že to chce stiahnuť. Viac nechce nič doplniť. V prípravnom konaní navyše vypovedal, že toho dňa 22.7.2014 si išli s priateľkou R. I. vypiť, pričom si ku nemu sadlo jedno dievča, s ktorým sa začal rozprávať a tak R. začala na neho žiarliť. Potom ešte zostal u jedného kamaráta a R.Ó. chcela ísť domov. Keď išiel domov na Ul. Kafendovej, našiel tam R. a povedal jej, aby odišla, že ju odprevadí. Išli spolu po Ul. Kafendovej smerom ku kinu 1. mája na Ul. Sv. Cyrila a Metoda, kde sa jej pýtal prečo žiarli, na čo ho ona poškrabala rukami po tvári. Reagoval tak, že jej dal otvorenou dlaňou facku na líce, úder zopakoval dva krát. Ona povedala, že daj si ešte, keď si frajer. On jej na to povedal, že či chce, aby ju dobil, aby ho potom mohla udať. Na to ju opľul a odišiel. O nejakých 20 minút išiel za ňou, lebo bola pod vplyvom alkoholu a chcel ju zobrať domov. Našiel ju v parku na zemi pri strome. Ako ho zbadala začala vrieskať, kričať o pomoc. Snažil sa ju zdvihnúť, ale sa trhala. Nakoniec ju zodvihol a išla smerom na stanicu. On išiel za ňou a snažil sa ju ukludniť, lebo stále vrieskala o pomoc. Každému okoloidúcemu začala kričať, že volajte policajtov, lebo ma chce zabiť. Ušla pred ním na železničnú stanicu do šatne sprievodcov, kde ju našiel. Chcel ju odtiaľ zobrať, avšak ich vyhodili. R. odišla prvá a on išiel za ňou, ale nevidel kadiaľ išla. Potom ho zastavila hliadka polície a predviedli ho na útvar. Keď vedel, že poškodená na neho podala trestné oznámenie, nenútil ju, aby išla to oznámenie stiahnuť ani sa jej žiadnym spôsobom nevyhrážal. Pýtal sa jej, že ako môžu byť spolu, keď ho ucala a pôjde do basy. Ona na to povedala, že zajtra pôjde na políciu a stiahnu trestné oznámenie. Povedala mu, že nevie ako sa to sťahuje tak jej povedal, že stačí keď povie, že sa dali späť dokopy a uvidia čo ďalej. Na druhý deň ráno išiel s poškodenou na políciu, kde im bolo policajtkou oznámené, že to trestné oznámenie sa stiahnuť nedá. Potom odišli von a povedal jej, že s ňou nemôže a nechce byť, kvôli tomu, že ho za ňu čaká súd.

Svedkyňa poškodená R. I. pred súdom vypovedala, že vtedy išli s obžalovaným do mesta. Boli trochu opití a začali sa hádať. Ona obžalovaného trochu doškriabala. Potom jej dal facku. Je pravda, že potom ju zbil, ale nie až tak. Nejakú si to nepamätá. Potom keď za ňou prišli do nemocnice, tak povedala aj to, čo sa nestalo. Chcela to trestné oznámenie sama stiahnuť, ale už sa to nedalo. Nie je pravdou, že by ju na to obžalovaný nahováral. Nie je pravda ani to vyhrážanie. Viac si už z toho nepamätá, bola v podnapitom stave. Vtedy vypovedala inak, nakoľko bola nervózna. Chcela obžalovanému zle. Teda je pravda, že krivo vypovedala. Boli jej davané také otázky, ktorým nerozumela. Povedala aj to, čo nie je pravda. V nemocnici bola hospitalizovaná asi jeden deň kvôli zraneniu. Vie, že mala zranenie na tvári. Bolo to asi od tej facky. Iné zranenia nemala. Spadla na zem. Na priebeh toho konfliktu ani tej hádky si nepamätá. Nadávky tam možno boli. Vyhrážky tam určite neboli. Možno aj kričala. Utekať, neutekala. Po prepustení z nemocnice nemala žiadne následky. Na otázku, ako si vysvetľuje zistené podliatiny na čele a v oblasti záhlavia odpovedala, že tvár mala asi celú opuchnutú. V oblasti záhlavia nič nemala. OTRAS mozgu mala z toho, že spadla. Do nemocnice ju odviezla záchranka, ktorú zavolali asi mestská policajti. K tomu stiahnutiu trestného oznámenia sa rozhodla asi po týždni, a to preto, lebo nechcela, aby to išlo na súd. Chcela ísť vtedy sama, že to ide stiahnuť. Boli na OO PZ Vrútky spoločne, ale potom išla aj sama. Chcela to stiahnuť. Na otázku ako vysvetľuje, že na jednej strane uviedla, že chcela trestné oznámenie stiahnuť, no zo zápisnice vyplýva, že 31.7.2014 podávala na OR PZ Martin, OKP ďalšie trestné oznámenie, odpovedala, že nevie. Po prečítaní výpovede z prípravného konania podľa § 264 ods. 1 Tr. por. sa vyjadrila, že tak vypovedala, lebo bola z obžalovaného nervózna a povedala veci, ktoré nie sú pravda. V prípravnom konaní (zápisnica o vylúčení obvineného zo dňa 31.7.2014 na č.l. 28-34 spisu) vypovedala, že dňa 22.7.2014 bola pri vtedajšom priateľovi U. V. na Ul. Kafendovej vo Vrútkach. V poobedných hodinách trochu s V. popíjali, pričom ona vypila si 4 malé poháriky borovičky. Bola pri tom aj B. M., sesternica U. V.. Potom povedala, že ide domov na Bambusky, ale U. jej povedal, že ju pustí domov až potom, keď jej spraví monokle a zlomí nos. Ona sa zľakla a chcela odísť. Keď už bola na ceste pred domom, tak za ňou vyšiel U. a chytil ju za ruku, že sa idú prejsť. Bála sa, že keď odmietne ísť s ním tak ju zbije. Išli teda cez Ul. Kafendovu smerom k Ul. Železničnej do parku. V. ju držal za ruku, čo sa jej nepáčilo a snažila sa vytrhnúť, držal ju však pevne. Prišli spoločne k parku na Ul. Železničnej, kde ju chytil za vlasy a začal ju za ne ťahať. Chcela ísť domov, on však zopakoval, že môže ísť, ale že pôjde celá dobitá. Vyhrážal sa jej, že ju zabije a odsedí si ju. Fyzicky ju napadol tak, že ju udieral opakovane pästami do oblasti tváre, chytil ju za vlasy a potiahol k zemi, následkom čoho spadla. Keď ležala na zemi začal ju kopať do oblasti hlavy a hrude. Mala pocit, že jej kopnutím vyrazil dych. Potom si obkročmo

na ňu sadol a začal ju udierať päšťami do tváre. Snažila sa úderom vyhnúť tak, že sa vytáčala zo strany na stranu a kryť si tvár. Obvinený potom vstal a posadil sa na kameň, ktorý bol v parku. Ona to využila, postavila sa a začala utekať. Nešla však veľmi rýchlo, lebo bola dobitá a vysilená. Pokiaľ mohla bežala a kričala o pomoc, aby niekto zavolať políciu. Videla ako U. ide za ňou a tak išla do budovy železničnej stanice. On ju tam však našiel a chcel ju zdvihnúť zo zeme, ale začal tam na ňu kričať nejaký chlap, tak U. vyšiel von. Ona potom začala utekať smerom k herni Burra, ktorá je na rohu oproti železničnej stanici. Tam sa pozrela k autobusovej stanici a videla tam stáť policajtov z mestskej polície aj „zelených“ policajtov. Keď policajti videli, že je zbitá, tak zavolali záchranku a „zelení“ policajti odišli hľadať U.. Bola odvezená sanitkou na úrazovú ambulanciu a potom hospitalizovaná na Neurochirurgickom oddelení. Prepustená bola 24.7. do domáceho liečenia. U. sa bojí, má obavu, že by jej mohol ublížiť aj ju zabiť, lebo má násilnícku povahu. Dňa 27.7. jej V. telefonoval a hovoril ako ho to mrzí, že ľutuje, že ju zbil. Povedal, že je jeho láska, že sa zmení a nebude viac piť. Dňa 28.7. ráno jej U. povedal, že pôjdu spolu na políciu stiahnuť trestné oznámenie. Ona mu povedala, že to stiahnuť nevie. Na to jej povedal, že jej povie všetko čo má pred policajtmí povedať, aby sa to dalo stiahnuť. Hovoril, že má povedať, že nechce, aby išiel do basy, že je s ním tehotná. Najprv jej hovoril, že je jeho láska, že ako chcú byť spolu, keď na neho podala trestné oznámenie. Povedal, že ak nechce, že to nemusí stiahnuť a on pôjde do basy. Vzápätí na to však povedal, že keď to na polícii nestiahne, zabije ju. Ona sa zľakla a na políciu s ním išla. Na polícii im povedali, že sa to trestné oznámenie stiahnuť nedá. Policajtká od nej žiadala prepúšťaciu správu, ktorú však nemala tak jej povedala, že ju donesie. Z polície išli na Ul. Kafendovu do Vrútok. V stredu ráno 30.7. išla na Bambusky pre prepúšťaciu správu a v poobedných hodinách išli s U. na políciu do Vrútok. Tam U. povedal, že chce stiahnuť jej trestné oznámenie, ale policajtká znovu uviedla, že sa to stiahnuť nedá. U. bol nervózny, nechápal prečo to policajtká nechce napísať, že predsa nikde nie sú svedkovia, že sa mohla zbiť aj sama. Začal vykrikovať, že on jej dal len dve facky a potom nevie kto ju dobil. Ako vyšli z polície povedal, že má odísť kým nie je nervózny, že skončí zle. Z konania a vyhrážok obvineného má strach, bojí sa ako to celé dopadne, že to bude ešte horšie. Už aj v minulosti ju viackrát zbil, ale nikdy na neho nepodala na polícii oznámenie.

Svedok O.. U. X. pred súdom vypovedal, že pracuje na OO PZ vo Vrútkach. Pamätá si, že toho dňa vykonával spolu s kolegom obchádzkovú službu. Vo Vrútkach pred autobusovou stanicou ku nim pribehla poškodená I. s tým, že otvorila dvere na strane vodiča a tlačila sa im do vnútra. Kričala, že on ma chce zabiť, prosila ich o pomoc. Keď sa opýtali, že kto ju chce zabiť, tak kričala „U.“. Vedeli, že pod touto prezývkou sa jedná o osobu U. V.. Poškodená bola veľmi rozrušená, vystrašená, bála sa o život, nechcela ani vystúpiť z auta, nechcela, aby odišli. Vyslovene ich prosila o pomoc. Bolo tiež vidno, že je zbitá. Mala zranenia a hrču na čele, na tvári podliatiny, krvavé ústa, hovorila, že ju bil v parku, že ju udieral, kričal, že ju zabije, škrtil ju. Obžalovaného potom našli pred vlakovou stanicou vo Vrútkach. Bol voči nemu ako podozrivému vykonaný zákrok a bol predvedený na OO PZ Vrútky. Zranenia poškodenej boli zadokumentované, poškodenú od fotili hneď na mieste na autobusovej zastávke. Následne mestská polícia privolať záchranku, ktorá poškodenú odviezla do nemocnice.

Svedkyňa V.. R. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pracuje na OO PZ vo Vrútkach, kde je zaradená ako poverený príslušník a vykonáva skrátené vyšetrovanie. Pamätá si, že hliadkou OO PZ Vrútky - kolegom X. a ďalším kolegom, ktorí mali službu, bola predvedená na OO PZ Vrútky osoba U. V., ktorý mal napadnúť svoju družku R. I.. Čo sa týka poškodenej tejto vysvetlila, že v prípade, pokiaľ podá trestné oznámenie, tak toto nebude môcť podľa zákona stiahnuť. Vypočúvaná bola najskôr v nemocnici. Čo sa týka predmetu výsluchu, otázok, táto vypovedala zrozumiteľne. Čo bolo predmetom výsluchu rozumela. Trestné oznámenie bolo spisované priamo v nemocnici Martin. Ďalej si spomína, že dva alebo tri krát bol potom obžalovaný V. spolu s poškodenou na obvodom oddelení s tým, že sa jej výslovne pýtal, akým spôsobom má poškodená vypovedať, aby z toho nemal problémy, či sa to dá stiahnuť. V týchto prípadoch rozprával viac obžalovaný, poškodená bola v úzadí. Pred ňou sa obžalovaný nevyjadroval vulgárne. Avšak sa stalo, že keď odchádzali, počula, že vonku na schodišti obžalovaný poškodenej vulgárne vynadal. Presnejšie vyjadrenia si nepamätá. Obžalovaný stále dookola hovoril, že nechce mať s tým problémy. Obž. V. vysvetlila, že trestné oznámenie sa nedá stiahnuť, že už bolo vydané uznesenie o vznesení obvinenia. Čo sa týka ďalších dvoch skutkov nebezpečného vyhrážania, poškodená bola podávať trestné oznámenie na odbore kriminálnej polície, nebolo to už na OO PZ vo Vrútkach. Potom došlo ku spojeniu vecí. Zo svojho pohľadu mala pocit, že poškodená sa obžalovaného určite bála. Prepúšťaciu správu z Neurochirurgickej kliniky UN v Martine zo dňa 24.7.2014 jej poškodená doniesla v originály. Následne túto dala prefotiť do spisu.

Svedok V. B. v prípravnom konaní vypovedal (zápisnica o výsluchu zo dňa 31.7.2014 na č.l. 40-42 spisu), že je príslušníkom Policajného zboru, služobne zaradený na OO PZ Vrútky. Dňa 22.7.2014 vykonával hliadkovú službu s kolegom O.. U. X.. Asi o 18.15 hod. sa nachádzali na autobusovej stanici vo Vrútkach, kde videli dievča rómskeho pôvodu ako beží smerom ku nim a kričí, pomôžte mi, on ma chce zabiť. Jednalo sa o R. I., O.. XX.X.XXXX. Táto im uviedla, že ju chce zabiť U. V.. Ďalej uviedla, že U. ju udieral opakovane päšťami do oblasti hlavy a vyhrážal sa jej, že si ju odsedí. Na mieste bola aj pešia hliadka Mestskej polície Vrútky, ktorá poškodenej zavolať RPZ, nakoľko javila známky zranení, mala opuchnutú tvár, bola strapatá a špinavá od blata. Poškodenej bola rozrušená, plakala a kričala. Potom išli smerom ku železničnej stanici, kde pred vchodom stanice na ceste spozorovali podozrivého U. V., ktorého predviedli na útvar. V. bol na OO PZ podrobený dychovej skúške, s pozitívnym výsledkom 1,10 mg/l alkoholu v dychu. Neskôr išli do UN Martin, kde chceli zistiť rozsah zranení poškodenej, ale lekár sa v tom čase k zraneniam poškodenej nevedel vyjadriť.

Svedkyňa U.. M. X. v prípravnom konaní vypovedala (zápisnica o výsluchu zo dňa 1.8.2014 na č.l. 46-48 spisu), že dňa 22.7.2014 asi o 17.45 hod. sa nachádzala vo Vrútkach pri železničnej stanici, v blízkosti parku. Všimla si, že po ulici Železničnej smerom k železničnej stanici beží žena rómskeho pôvodu a za ňou muž, taktiež Róm. Videla ako ju ten muž dobehol a oboma rukami zozadu oblapil, pričom sa mu snažila vytrhnúť zo zovretia. Potom obaja spadli na zem. Najskôr si myslela, že sú opití a vŕajú sa po zemi. Potom tá žena začala kričať niečo v tom zmysle, že nie, nie, nejdem, nechcem a tiež kričala pomôžte mi, pomôžte mi. On preto vytiahla mobilný telefón a volala na mestskú políciu. Neskôr videla, ako tá Rómka bežala smerom na železničnú stanicu a Róm utekal za ňou.

Na podklade odborného vyjadrenia vypracovaného súdnym znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva doc. MUDr. Ľubomíra Straku, PhD. pod č. 85/2014 mal súd preukázané, že u poškodenej R. I. boli zistené zranenia - otras mozgu ľahkého stupňa a podkožné krvné podliatiny s opuchom na tvári, čele a v oblasti záhlavia. Znalec ďalej uviedol, že vzhľadom na charakter a lokalizáciu poranení možno konštatovať, že na oblasť tváre poškodenej pôsobilo mechanické kontaktné násilie vo forme opakovaného silného nárazu pevného predmetu - úderu zatvorenou dlaňou (päšťou) tak ako to popisuje poškodenej. Tiež možno konštatovať, že tupé mechanické násilie voči nej bolo opakované, pričom bezprostredný mechanizmus, aby vzniklo poranenie takéhoto typu predpokladá pôsobenie tupého vonkajšieho mechanického násillia smerovaného do tejto oblasti, čo zodpovedá úderu otvorenou resp. zatvorenou dlaňou a nedajú sa vylúčiť ani kopance do oblasti tváre. Krvný výron v oblasti záhlavia vznikol s najväčšou pravdepodobnosťou pádom poškodenej na pevný zemský povrch, pričom pri tomto náraze došlo aj k vzniku otrasu mozgu. Zranenia poškodenej z medicínskeho a súdno-lekárskoho hľadiska znalec charakterizoval ako ľahké poranenia, ktoré si vyžadujú dobu liečenia a práceneschopnosti do 7 dní. Ohodnotenie bolestného stanovil na 55 bodov.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný U. V. sa dopustil skutkov v bode 1/ až 3/ tak ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a v bode 1/ tiež prečinu ublíženia na zdraví podľa 156 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., keďže sa pokračovacím konaním inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému ublížiť na zdraví, ale k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Obžalovaný U. V. sa ku spáchaniu žalovaných skutkov nepriznal. Ku skutku v bode 1/ v podstate vypovedal, že poškodenej ho vtedy „vytočila“, tak jej dal jednu facku. Žiarlila na neho, že sa vyspal s inou. Ona mu po tejto facke skočila do tváre a poškrabala ho. Preto jej dal ešte jednu facku. Potom kričala, aby ju zbil, že ho dá do basy. Vykrikovala, keď nebude s ňou, tak nebude s nikým. Po týchto fackách poškodenej nemala zranenie, možno na tvári nejaký opuch. On potom odišiel a asi po pol hodine poškodenej našiel v parku. Bola na zemi, mala na čele modrinu, hrču. Išiel za ňou, lebo sa bál, že si ide

niečo spraviť. Keď ju dvíhal zo zeme začala kričať o pomoc. Kričala, že ju chce zabiť. Poškodená bola pod vplyvom alkoholu. Vymyslela si na neho, že sa jej vyhrážal. Bola 3 dni v nemocnici a po nejakých piatich dňoch prišla za ním. Ku skutkom v bode 2/ a 3/ uviedol, že sa poškodenej nevyhrážal žiadnym spôsobom. Na políciu s ňou išiel z toho dôvodu, že keď bolo na neho podané trestné oznámenie, tak chcel vedieť o čo išlo. Poškodená prišla za ním sama a povedala, že podala trestné oznámenie. Nenútil ju, aby išla trestné oznámenie stiahnuť, ani sa jej nevyhrážal. Pýtal sa jej, že ako môžu byť spolu, keď ho udala a on pôjde do basy. Na to mu povedala, že zajtra pôjdu na políciu a stiahne trestné oznámenie. Policajtká im ale povedala, že sa to nedá stiahnuť, že potom, čo dostane z nemocnice regres podľa toho sa uvidí. Potom odišli von a poškodenej povedal, že s ňou nemôže a nechce byť, kvôli tomu, že ho za ňu čaká súd.

Obžalovaný je zo spáchania žalovaných činov priamo usvedčovaný výpoveďou svedkyne poškodenej R. I. v štádiu prípravného konania. Poškodená na hlavnom pojednávaní zásadným spôsobom zmenila svoju výpoveď, dokonca uviedla, že krivo vypovedala. Potvrdila iba tú skutočnosť, že sa s obžalovaným hádali a ona ho trochu doškriabala. Potom jej dal facku. Je pravda, že ju zbil, ale nie až tak. Nejak si to nepamätá. Keď za ňou prišli do nemocnice, tak povedala aj to, čo sa nestalo. Chcela trestné oznámenie sama stiahnuť, ale už sa to nedalo. Vtedy vypovedala inak, nakoľko bola nervózna a chcela obžalovanému zle. V nemocnici bola hospitalizovaná asi jeden deň kvôli zraneniu na tvári. Bolo to asi od tej facky. Iné zranenia nemala. Na priebeh konfliktu ani tej hádky si nepamätá, bola v podnapitom stave. Nadávky tam možno boli, vyhrážky určite neboli. Možno aj kričala, ale neutekala. Tvár mala asi celú opuchnutú. V oblasti záhlavia nič nemala. Otrás mozgu mala z toho, že spadla. K stiahnutiu trestného oznámenia sa rozhodla asi po týždni, lebo nechcela, aby to išlo na súd. Nie je pravdou, že by ju na to obžalovaný nahováral a nie je pravda ani to vyhrážanie. Zmenu výpovede svedkyne poškodenej na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil ako absolútne nevierohodnú, urobenú buď v úmysle pomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnej zodpovednosti alebo ovplyvnenú strachom poškodenej z obžalovaného. Poškodená R. I. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní podrobne a zrozumiteľne popísala jednak priebeh skutkového deja ako je popísaný v bode 1/ obžaloby ako i následné konanie obžalovaného voči nej potom ako podala trestné oznámenie na OO PZ Vrútky. Pravdivosť jej výpovede je celkom bez pochybností potvrdzovaná ďalšími priamymi i nepriamymi dôkazmi. Ku skutku v bode 1/ súd vypočul ako svedka príslušníka OO PZ Vrútky O. U. X., ktorý potvrdil, že v uvedený deň vykonával spolu s kolegom (V. B.) obchádzkovú službu. Vo Vrútkach pred autobusovou stanicou ku nim pribehla poškodená I., ktorá otvorila dvere na ich vozidle a tlačila sa do vnútra. Kričala, „on ma chce zabiť“, prosila ich o pomoc. Keď sa opýtali, kto ju chce zabiť, tak kričala „U.“. Pod touto prezývkou poznali osobu U. V.. Poškodená bola veľmi rozrušená, vystrašená, bála sa o život, nechcela ani vystúpiť z auta, nechcela, aby odišli. Vyslovene ich prosila o pomoc. Bolo tiež vidno, že je zbitá. Mala zranenia a hrču na čele, na tvári podliatiny, krvavé ústa, hovorila, že ju bil v parku, že ju udieral, kričal, že ju zabije, škrtil ju. Obžalovaného našli pred vlakovou stanicou a bol ako podozrivý predvedený na OO PZ Vrútky. Zranenia poškodenej boli zadokumentované, túto od fotili hneď na mieste na autobusovej zastávke. Následne mestská polícia privolala záchranku, ktorá poškodenú odviezla do nemocnice. Fotografie poškodenej, ktoré svedok spomínal sa nachádzajú v spise na č. I. 52 -54. Obdobne vypovedal i druhý príslušník hliadky PZ svedok V. B., ktorý taktiež potvrdil, že toho dňa 22.7.2014 okolo 18.15 hod. na autobusovej stanici vo Vrútkach uvideli dievča rómskeho pôvodu ako beží smerom ku nim a kričí, „pomôžte mi, on ma chce zabiť“. Jednalo sa o R. I., ktorá im uviedla, že ju chce zabiť U. V.. Hovorila, že ju udieral päťami do oblasti hlavy a vyhrážal sa jej, že si ju odsedí. Na mieste bola aj pešia hliadka Mestskej polície Vrútky, ktorá poškodenej zavolať RPZ, nakoľko javila známky zranení, mala opuchnutú tvár, bola strapatá a špinavá. Poškodená bola rozrušená, plakala a kričala. Potom išli smerom ku železničnej stanici, kde pred vchodom stanice na ceste spozorovali podozrivého U. V., ktorého predviedli na útvar. V. bol na OO PZ podrobený aj dychovej skúške, s pozitívnym výsledkom. Podľa zápisu o dychovej skúške prístrojom Alcotest Dräger 7410, ARTM-0116 zo dňa 22.7.2014 (č. I. 60 spisu) bola u U. O. V. v čase o 18.31 hod. nameraná hodnota 1,10 mg/l alkoholu v dychu. V prípravnom konaní bola tiež vypočutá svedkyňa U. M. X., ktorá okrem iného vo svojej výpovedi uviedla, že si všimla, že po ulici Železničnej smerom k železničnej stanici Vrútky beží žena rómskeho pôvodu a za ňou muž, taktiež Róm. Videla ako ju ten muž dobehol a oboma rukami zozadu oblapil. Potom obaja spadli na zem. Žena začala kričať niečo v tom zmysle, že „nie, nie, nejdem, nechcem, pomôžte mi, pomôžte mi“. On preto zavolať mobilným telefónom mestskú políciu. Podľa prepúšťacej správy Neurochirurgickej kliniky UN Martin mal súd ďalej preukázané, že poškodená bola hospitalizovaná od 22.7 do 24.7.2014. Privezená bola na Úrazovú ambulanciu UN Martin. K zraneniam uviedla, že bola napadnutá priateľom, ktorý ju bil a kopal do oblasti tváre. Charakter zranení, ktoré poškodená utrpela ako i popísaný mechanizmus ich vzniku (vychádzajú

z odborného vyjadrenia znalca z odvetvia súdneho lekárstva doc. MUDr. Ľubomíra Straku, PhD.) taktiež jednoznačne vyvracia verziu, že sa malo jednať iba o dve facky. Zranenia poškodenej znalec zo súdno-lekárskeho hľadiska charakterizoval ako ľahké, s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti do 7 dní. Zo spôsobu akým obžalovaný útočil na poškodenú (opakované údery pästou do oblasti tváre, zhodenie na zem, kopanie) možno nepochybne vyvodit' úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenej ublíženie na zdraví a dokonat' takýto čin. Svedčia o tom i jeho vyhrážky zabitím voči poškodenej ako i skutočnosť, že v útoku voči nej chcel pokračovať a túto naháňal a prenasledoval až do času, kedy bol zadržaný hliadkou polície.

Zo spáchania skutkov v bodoch 2/ a 3/ obžalovaného nepriamo usvedčuje, okrem prvej výpovede svedkyne pošk. R. I., aj výpoveď svedkyne V. R. B., poverenej príslušníčky Policajného zboru na OO PZ vo Vrútkach. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdila, že potom ako bolo podané trestné oznámenie (spísané s pošk. I. dňa 23.7.2014 v Martinskej univerzitnej nemocnici, kde bola v tom čase hospitalizovaná) boli asi dva alebo trikrát obž. V. spolu s poškodenu na obvodnom oddelení s tým, že V. sa jej výslovne pýtal, akým spôsobom má poškodenej vypovedať, aby z toho nemal problémy, či sa to dá stiahnuť. Stalo sa, že keď odchádzali počula, že vonku na schodišti obžalovaný poškodenej vulgárne vynadal. Obžalovaný stále dookola hovoril, že nechce mať s tým problémy. Vysvetlila mu, že trestné oznámenie sa nedá stiahnuť, že už bolo vydané uznesenie o vznesení obvinenia. Ohľadne týchto dvoch skutkov nebezpečného vyhrážania poškodenej bola podávať trestné oznámenie na odbore kriminálnej polície. Zo svojho pohľadu mala pocit, že poškodenej sa obžalovaného určite bála. K zmenenej výpovedi poškodenej na hlavnom pojednávaní súd ešte dodáva, že táto nevedela žiadnym spôsobom vysvetliť z akého dôvodu, pokiaľ by skutočne chcela dobrovoľne stiahnuť trestné oznámenie podané na obžalovaného dňa 23.7.2014, na neho následne podávala ďalšie trestné oznámenie na OR PZ, odbore kriminálnej polície v Martine dňa 31.7.2014.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvorit' podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú funkcia represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy; u spolupáchateľov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o osobu páchatela súd mal preukázané, že obž. U. V. má podľa aktuálneho odpisu registra trestov doposiaľ 11 záznamov. Jednalo sa zväčša o spáchanie trestnej činnosti proti majetku - opakované odsúdenia pre prečiny krádeže, jeden krát pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a ako mladistvý páchatel bol uznaný za vinného aj zo zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zákona. Naposledy bol odsúdený pre pokračovací prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., a to trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/114/2014 právoplatným dňa 11.2.2015, za čo mu bol uložený súhrnný trest povinnej práce vo výmere 280 hodín. V danom prípade sa nejedná o súbeh trestných činov, nakoľko pokračovacieho prečinu krádeže sa dopustil ešte pred doručením trestných rozkazov OS Martin sp. zn. 1T/92/2013 právoplatného dňa 22.2.2014 a sp. zn. 3T/75/2014 právoplatného dňa 20.5.2014, ktoré boli vo výroku o treste zrušené podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. trestným rozkazom sp. zn. 2T/114/2014. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. tzn. spáchanie viacerých trestných činov. Na druhej strane neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona. Nakoľko sa jedná o súbeh trestných činov (prečinov), súd s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. ukladal úhrnný trest odňatia slobody podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný tzn. podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., v ktorom je stanovená trestná sadzba vo výmere 6 mesiacov až 2 roky. Pri prevahe príťažujúcich okolností sa dolná hranica základnej trestnej sadzby, uvedená v osobitnej časti v § 156 ods. 1 Tr. zák. zvyšuje v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona o jednu tretinu (z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.), teda zo 6 mesiacov na 1 rok. Súd po vyhodnotení osoby páchatela, možností jeho nápravy ako aj okolností prípadu uložil trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorý považoval za primeraný na naplnenie prevýchovného, preventívneho i represívneho účelu trestu. Súd obžalovaného s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Obžalovaný síce v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, avšak sa jednalo o odsúdenia mladistvého, ktoré sú v zmysle § 121 ods. 1 Tr. zákona zahladené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.